

Työeläkelaitoksille

TULEVAA AIKAA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET VOIMAAN

Tasavallan presidentti vahvisti 29.12.1988 lait työntekijäin eläkelain (1323/88), lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n (1324/88), maatalousyrittäjien eläkelain 6 c ja 8 §:n (1325/88), yrittäjien eläkelain 7 §:n (1326/88) ja merimieseläkelain 12 ja 16 b §:n (1327/88) muuttamisesta. Hallituksen esitys mainituiksi laeiksi on lähetetty eläkelaitoksille yleiskirjeen A 31/88 liitteenä.

Jälkikarenssiajan laskeminen

Lait vahvistettiin muuten hallituksen esityksen mukaisina, mutta eduskuntakäsittelyn aikana TEL 6 §:n 3 momenttia, LEL 7 §:ää ja MEL 12 §:ää muutettiin siten, että 360 päivän jälkikarenssiaikaa laskettaessa jätetään työntekijän ilmoituksen johdosta huomioon ottamatta sairausvakuutuslain mukaiset päivärahopäivät ja vastaavat muun lain mukaiset korvauspäivät viimeisen kolmen vuoden ajalta ennen eläketapahtumaa eikä kahden vuoden, kuten hallitus esitti.

Muutos koskee kaikkia eläkelajeja ja sitä sovelletaan niissä tapauksissa, joissa eläketapahtuma on sattunut 1.1.1989 tai sen jälkeen. Näin ollen myös vuosina 1986 - 1988 maksetut päivärahat, eläketapahtumaa välittömästi edeltäneeltä kolmen vuoden ajalta, voivat vaikuttaa jälkikarenssin määräytymiseen.

Viittaussäännösten kautta muutoksia sovelletaan myös TaEL:n, YEL:n ja MYEL:n mukaisia eläkkeitä määrättäessä.

LA/Outi Lehmus

3.1.1988

4 kk:n määräajat 6 kk:ksi

Uusien säännösten mukaan tuleva palvelusaika liitetään nyt pääsääntöisesti vähintään kuusi kuukautta kestäneeseen työsuhteeseen. Mikäli jälkikarenssin aikana ei ole yhtään vähintään kuusi kuukautta kestänyttä työsuhdetta, määräytyy se työsuhde, johon tuleva aika liittyy, kuten tähänkin asti. Tuleva aika voi siis edelleenkin liittyä kuutta kuukautta lyhyempään työsuhteeseen.

Jotta tuleva aika voitaisiin ottaa huomioon kahden tai useamman työ- tai virkasuhteen tai yrittäjätoiminnan perusteella, täytyy rinnakkaisuuden kestää vähintään kuusi kuukautta aikaisemman neljän kuukauden asemesta.

Myös niissä tapauksissa, joissa eläketapahtuma sattuu 63 ikävuoden täyttämivuoden jälkeen, pidentyi neljän kuukauden työskentelyvaatimus kuudeksi kuukaudeksi. Samoin alle kolmevuotiasta lasta hoitaneen naispuolisen työntekijän tulevaan aikaan oikeuttavan työsuhteen määräytymisessä neljän kuukauden raja muuttui kuudeksi kuukaudeksi.

Viittaussäännösten kautta muutosta sovelletaan myös TaEL:n, YEL:n ja MYEL:n mukaisia eläkkeitä määrättäessä.

Tulevan ajan palkka alle 6 kk:n työsuhteissa

Mikäli tuleva aika liittyy alle kuusi kuukautta kestäneeseen työsuhteeseen, määrätään tulevan ajan eläkepalkka uuden TEL 7 §:n 3 momentin mukaan useamman eläketapahtumaa edeltäneen työsuhteen perusteella.

Tulevan ajan palkka lasketaan tarkastelujakson eli TEL 6 §:n 3 momentin tarkoittaman jälkikarenssiajan ja tätä aikaa edeltävän vuoden aikana jatkuneiden TEL:n alaisten työsuhteiden työsuhdeaikojen ja eläkepalkkojen painotettuna keskimääränä. Työsuhdeaikaa otetaan eläketapahtumasta taaksepäin tarkastelujaksolta täysinä kuukausina enintään 12 kuukautta. Työsuhteen ansiona käytetään työsuhteen eläkepalkkaa.

LA/Outi Lehmus

3.1.1988

LEL-keskipalkan laskeminen

Myös LEL 7 §:n 1 momentin mukaisen tulevaa aikaa vastaavan palkan laskutapaa muutettiin. LEL-keskipalkassa otetaan huomioon myös TEL:n mukaisesta työstä saadut ansiot, mikäli oikeus tulevaan aikaan otetaan huomioon vain LEL:n mukaan. TEL:n mukaiset ansiot lisätään LEL-ansioihin niiltä vuosilta, joina LEL-ansiot ovat yksinään yli LEL 7 §:n 1 momentin rajamäärän. (11 096 mk vuonna 1989) Lisättävät ansiot lasketaan TEL:n mukaiseen eläkkeeseen oikeuttavien aikojen ja niitä vastaavien eläkepalkkojen perusteella.

Muutosta sovelletaan niissä tapauksissa, joissa eläketapahtuma on sattunut 1.1.1989 tai sen jälkeen. TEL:n mukaisesta työstä saadut ansiot voidaan ottaa huomioon 1.7.1962 alkaen.

MYEL:n tulevan ajan työtulo

Uuden MYEL 8 §:n 8 momentin mukaan tulevan ajan eläkkeen perusteena oleva työtulo lasketaan erikseen välittömästi työkyvyttömyyden alkamista edeltäneen neljän vuoden työtulojen keskimääränä. Jos maatalousyrittäjä on työkyvyttömyyden alkaessa täyttänyt 52 vuotta, sanottua neljän vuoden aikaa pidennetään asteittain yhdellä vuodella kutakin ikävuotta kohden, kuitenkin enintään kahdeksaan vuoteen.

Tekninen katkaisu YEL:iin

YEL 7 §:ään lisättiin uusi 3 momentti, jonka mukaan yrittäjätoiminta jaksotetaan eläkkeen määräämistä varten erillisiksi jaksoiksi. Jaksottaminen on mahdollista niissä tapauksissa, joissa yrittäjän työpanoksen arvo muuttuu pysyvästi siinä määrin, että yrittäjälle vahvistettua työtuloa on tarkistettava joko korottamalla työtuloa vähintään yhdellä kolmanneksella tai alentamalla sitä vähintään yhdellä neljänneksellä. Jaksottaminen edellyttää lisäksi, että työtuloa tarkistetaan viimeistään neljän vuoden kuluessa yrittäjän työpanoksessa tapahtuneesta muutoksesta. Yrittäjän toiminnan ei kuitenkaan katsota välillä katkenneen, ellei yrittäjän toiminta ole tarkistuksen jälkeen jatkunut neljää kuukautta tai jakson alkamisesta ole eläketapahtuman sattuessa kulunut neljää vuotta.

LA/Outi Lehmus

3.1.1988

Työttömyyslisiä

TEL 7 b §:ään lisättiin uusi 3 momentti, jonka mukaan työttömyyslisiä lasketaan lyhennettyä työpäivää tekevillä ja osa-aikatyötä vastaan otaneilla todellisen työttömyysajan perusteella siten, että työttömyyspäivien lukumääränä käytetään saatuja päivärahoja vastaavien täysien päivärahojen lukumäärää.

Tarkemmat soveltamisohjeet lainmuutoksista annetaan myöhemmin erikseen.

Lait tulivat voimaan 1.1.1989.

ELÄKETURVAKESKUS

Antti Suominen
Pentti Koivistoinen

LIITTEET

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta (1323/88)
Laki lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta (1324/88)
Laki maatalousyrittäjien eläkelain 6 c ja 8 §:n muuttamisesta (1325/88)
Laki yrittäjien eläkelain 7 §:n muuttamisesta (1326/88)
Laki merimieseläkelain 12 ja 16 b §:n muuttamisesta (1327/88)

Laki työntekijäin eläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momentti sekä 12 §:n 1 momentin 2 kohta,

sellaisina kuin ne ovat, 6 §:n 3 momentti 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1120/85) ja 12 §:n 1 momentin 2 kohta 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78), sekä

lisätään 7 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1965, 15 päivänä joulukuuta 1978 ja 8 päivänä elokuuta 1986 annetuilla laeilla (707/65, 980/78 ja 603/86) sekä mainitulla 31 päivänä joulukuuta 1985 annetulla lailla, uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3—5 momentti siirtyvät 4—6 momentiksi, ja 7 b §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 18 päivänä tammikuuta 1985 annetulla lailla (50/85) ja mainitulla 8 päivänä elokuuta 1986 annetulla lailla, uusi 3 momentti, seuraavasti:

6 §

— — — — —
Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrätessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalain (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enim-

mäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Niin ikään työntekijän ilmoituksen johdosta jätetään huomioon ottamatta myös sellaiset päivät, joilta työntekijä on kolmen viimeisen vuoden aikana välittömästi ennen tässä laissa tarkoitettua työkyvyttömyyden alkamista saanut sairausvakuutuslain (364/63) mukaista päivärahaa, samoin kuin sellaiset päivät, joilta päivärahaa olisi suoritettu, jollei työntekijä olisi saanut sanotun lain 27 §:n 1 momentissa tarkoitettua sairaudesta, viasta tai vammasta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi maksettavaa vastaavaa korvausta jonkin muun lain mukaan. Jollei työsuhde ole jatkunut kuutta kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka

yritysjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, määrää laskettaessa, jollei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämivuoden aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana päättynyt työsuhde yhteensä vähintään kuutta kuukautta. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttämisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yritysjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut kuutta kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määräämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

7 §

Jos työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi kuitenkin kuutta kuukautta lyhyemmän työsuhteen perusteella, eläkkeen perusteena oleva palkka määrätään eläkeikään jäljellä olevalta ajalta 6 §:n 3 momentissa tarkoitettuna 360 päivän ja sitä edeltäneen vuoden aikana jatkuneista tämän lain alaisista työsuhteista. Eläkkeen perusteena olevana palkkana käytetään tällöin sanotun tarkastelujakson aikana jatkuneiden työsuhteiden eläkkeeseen oikeuttavilla ajoilla painotettujen 1 momentin mukaan määräytyvien palkkojen kuukautta kohden laskettua keskimäärää, jolloin tarkastelujaksolta näistä työsuhteista otetaan aikana huomioon täydet kuukaudet, kuitenkin yhteensä enintään kaksitoista kuukautta laskettuna

eläketapahtumasta. Jos työntekijä on sanottuna aikana ollut samanaikaisesti kahdessa tai useammassa tämän lain alaisessa työsuhteessa, lasketaan tätä momenttia sovellettaessa näiden työsuhteiden eläkkeen perusteena olevat palkat samanaikaisesti jatkuneelta eläkkeeseen oikeutavalta ajalta yhteen.

7 b §

Työttömyysturvalain 18 §:ssä tarkoitettua lyhennettyä työpäivää tekevän ja saman lain 19 §:ssä tarkoitettua osa-aikatyötä vastaan otaneen työntekijän työttömyyspäivien lukumääränä käytetään saatuja päivärahoja vastavien täysien päivärahojen lukumäärää.

12 §

Eläkelaitosten keskinäinen vastuu eläkkeistä määräytyy ja eläkkeistä eläkelaitoksille aiheutuvat kulut jaetaan eläkelaitosten kesken, mikäli eläkelaitokset eivät ole toisin sopineet, seuraavasti:

2) työkyvyttömyyseläkkeestä, joka on myönnetty 6 §:n 3 momenttia soveltaen, sekä perhe-eläkkeestä, jonka perusteena on edunjättäjän 6 §:n 3 momenttia soveltaen laskettu työkyvyttömyyseläke, siltä osin kuin sitä on maksettu ajalta ennen sen kuukauden päättymistä, jona edunjättäjä olisi saavuttanut eläkeiän, näihin eläkkeisiin luettuna myös lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain perusteella ehkä saatava eläkkeen osa, mutta ei 7 c §:n mukaista korotusta eikä eläkkeen alkamisen jälkeen 9 §:n perusteella annettuja korotuksia, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä tai edunjättäjä kuului sanotussa momentissa tarkoitettuna työsuhteen perusteella kuitenkin siten, että edellä tarkoitettua eläkkeestä, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, vastaa yksin se eläkelaitos, jonka toimintapiiriin työntekijä on viimeksi kuulunut ennen eläketapahtuman sattumista sanotun iän täyttämivuonna tai sen jälkeen yhdenjaksoisesti jatkuneen vähintään kuuden kuukauden työsuhteen perusteella;

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1989.

Tämän lain 6 §:n 3 momentin säännöksiä sairausvakuutuslain mukaisten päivärahopäivien sekä niitä vastaavien muun lain mukaisten korvauspäivien huomioon ottamisesta laskettaessa 360 päivän aikaa sovelletaan määrättäessä eläkettä, joka perustuu lain voimaantulon jälkeen sattuneeseen eläketapahtumaan.

Tämän lain 7 §:n 3 momentin säännöksiä eläkkeen perusteena olevan palkan laskemisesta sovelletaan määrättäessä eläkettä, joka perustuu lain voimaantulon jälkeen sattuneeseen eläketapahtumaan.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1121/85), näin kuuluvaksi:

7 §

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos hän on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 päivän aikana tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Edellä tarkoitettua 540 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Samoin menettelään, jos naispuolisella työntekijällä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista välittömästi edeltäneen enintään yhdeksän vuoden ajan ollut työntekijäin eläkelain 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi ja sanottuna aikana on päätynyt edellä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso, jollei eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa tai sitä vastaavaa ansiota ilman sanotun lapsenhoitoajan huo-

mioon ottamista ole luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Niin ikään työntekijän ilmoituksen johdosta jätetään huomioon ottamatta sellaiset päivät, joilta työntekijä on kolmen viimeisen vuoden aikana välittömästi ennen tässä laissa tarkoitetun työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden alkamista saanut sairausvakuutuslain (364/63) mukaista päivärahaa, samoin kuin sellaiset päivät, joilta päivärahaa olisi suoritettu, jollei työntekijä olisi saanut sanotun lain 27 §:n 1 momentissa tarkoitettua sairaudesta, viasta tai vammasta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi maksettavaa vastaavaa korvausta jonkin muun lain mukaan. Edellä sanotun palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuosina, joina hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai, jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Jollei työntekijällä ole oikeutta lukea tässä momentissa tarkoitettua palkkaa vastaavaa aikaa eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella, markkamäärään lisätään edellä tarkoitetuilta kalenterivuosilta

saadut työntekijäin eläkelain mukaiseen eläkkeeseen oikeuttavien aikojen ja niitä vastaavien eläkkeen perusteena olevien palkkojen mukaan lasketut ansiot. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai jona edellä kolmannessa virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tai kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskettaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut työttömyysturvalain mukaista ansioon

suhteutettua päivärahaa. Markkamäärän laskemisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1989.

Tämän lain 7 §:n 1 momentin säännöksiä sairausvakuutuslain mukaisten päivärahopäivien sekä niitä vastaavien muun lain mukaisten korvauspäivien huomioon ottamisesta laskettaessa 540 päivän aikaa sovelletaan määrättäessä eläkettä, joka perustuu tämän lain voimaantulon jälkeen sattuneeseen eläketapahtumaan. Sama koskee myös työntekijäin eläkelain mukaisten ansioiden huomioon ottamista laskettaessa sanotussa momentissa tarkoitettua palkan vuotuista määrää.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti

Ministeri

L a k i
maatalousyrittäjien eläkelain 6 c ja 8 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun maatalousyrittäjien eläkelain 6 c §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (110/82), ja *lisätään* 8 §:ään, sellaisena kuin se on muutettuna 23 päivänä joulukuuta 1970, 3 päivänä joulukuuta 1982 ja 8 päivänä elokuuta 1986 annetuilla laeilla (830/70, 882/82 ja 605/86), uusi 8 momentti, jolloin nykyinen 8 momentti siirtyy 9 momentiksi, seuraavasti:

6 c §

Perusmäärää laskettaessa ei sovelleta, mitä jäljempänä 8 §:n 8 momentissa on säädetty. Mitä työntekijäin eläkelain 7 c, 8 ja 8 a §:ssä on säädetty, sovelletaan eläkkeen perusmäärään mutta ei sen täydennysosaan.

lä vahvistettuja ja tarkistettuja työtuloja 7 momentin 1 virkkeessä säädetystä poiketen työkyvyttömyyden alkamista välittömästi edeltäneen neljän vuoden ajalta. Sanottua neljän vuoden aikaa pidennetään kuitenkin niin monella vuodella kuin maatalousyrittäjä on työkyvyttömyyden alkaessa 52 ikävuotta vanhempi, mutta enintään kahdeksaan vuoteen.

8 §

Jos eläkkeeseen oikeuttavaksi luetaan myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika, eläkkeen perusteena oleva työtulo sanotulle ajalle lasketaan käyttämäl-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1989.

Tätä lakia sovelletaan eläkkeeseen, joka perustuu lain voimaantulon jälkeen sattuneeseen eläketapahtumaan.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

yrittäjien eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 14 päivänä heinäkuuta 1969 annetun yrittäjien eläkelain (468/69) 7 §:ään, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä elokuuta 1986 annetulla lailla (606/86), uusi 3 momentti, jolloin nykyinen 3 ja 4 momentti siirtyvät 4 ja 5 momentiksi, seuraavasti:

7 §

Jos yrittäjän työtulo tulee 2 momentin mukaisesti korotettavaksi vähintään yhdellä kolmanneksella tai alennettavaksi vähintään yhdellä neljänneksellä eikä työtuloon vaikuttavien seikkojen voida katsoa olennaisesti muuttuneen jo aikaisemmin kuin neljä vuotta ennen tarkistusta, yrittäjän toiminnan katsotaan tällöin sen yhdenjaksoisuudesta huolimatta jatkuvan tarkistuksen jälkeen uutena 4 §:ssä tarkoitettuna jaksona. Yrittäjän toiminnan ei kuiten-

kaan katsota välillä katkenneen, ellei yrittäjän toiminta ole tarkistuksen jälkeen jatkunut neljää kuukautta tai jakson alkamisesta ole eläketapahtuman sattuessa kulunut neljää vuotta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1989.

Tätä lakia sovelletaan sellaiseen yrittäjän toimintaan, jossa laissa tarkoitettu työtulon muutos tapahtuu tämän lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti

Ministeri

Laki

merimieseläkelain 12 ja 16 b §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 26 päivänä tammikuuta 1956 annetun merimieseläkelain 12 §:n 1 momentti ja 16 b §,

sellaisina kuin ne ovat, 12 §:n 1 momentti 31 päivänä joulukuuta 1985 annetussa laissa (1122/85) ja 16 b § 18 päivänä huhtikuuta 1980 annetussa laissa (280/80), näin kuuluviksi:

12 §

Jos työntekijä on ennen työkyvyttömyyden alkamista asunut vähintään viisi vuotta Suomessa ja jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 päivää, luetaan 15 §:n mukaista työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja 14 §:n 1 momentissa säädetyn eläkeiän täyttämisen välinen aika. Edellä tarkoitettua 360 päivää laskettaessa jätetään huomioon ottamatta päivät, joilta työntekijä on saanut opintovapaalaissa (273/79) tarkoitettua opintovapaata, sekä päivät, joilta työntekijä on saanut työttömyysturvalain (602/84) mukaista päivärahaa, viimeksi mainitut kuitenkin enintään siihen määrään saakka, joka vastaa työttömyysturvalain 26 §:ssä säädettyä niiden päivien enimmäismäärää, joilta voidaan maksaa ansioon suhteutettua päivärahaa. Sanottua aikaa laskettaessa jätetään työntekijän ilmoituksen johdosta huomioon ottamatta niin ikään sellaiset päivät, joilta työntekijä on kolmen viimeisen vuoden aikana välittömästi ennen tässä laissa tarkoitettua työkyvyttömyyden alkamista saanut sairausvakuutuslain (364/63) mukaista päivärahaa, samoin kuin sellaiset päivät, joilta päivärahaa olisi suoritettu, jollei työntekijä olisi saanut sanotun lain 27 §:n 1 momentissa tarkoitettua sairaudesta, viasta tai vammasta johtuvan työkyvyttömyyden vuoksi maksettavaa

vastaavaa korvausta jonkin muun lain mukaan. Jollei työsuhde ole jatkunut kuutta kuukautta, luetaan sen perusteella maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Niin ikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä maksukuukausiksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 15 a §:ssä tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioon ottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut kuutta kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määräämistä soveltuvin osin voimassa, mitä tässä momentissa on säädetty.

16 b §

Jos työntekijä on saanut työttömyysturvain mukaista ansioon suhteutettua päivärahaa, korotetaan eläkettä työttömyysoikeudella. Jos työntekijä on ollut koko kalenterivuoden ajan samassa tämän lain alaisessa työsuhteessa, tältä vuodelta maksettu ansioon suhteutettu päiväraha ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyysoikeuteen, ellei työntekijän tämän lain piiriin kuuluva työsuhteeseen ole päättynyt kolmen vuoden kuluessa ensiksi mainitun kalenterivuoden päättymisestä tai ellei työntekijä ole samana kalenterivuotena ansainnut lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijöiden eläkelain (134/62) mukaista palkkaa vähintään sanotun lain 5 §:n 1 momentissa tarkoitettua rajamäärää. Ajalta ennen sen kalenterivuoden alkua, jona työntekijä on täyttänyt 23 vuotta, sekä eläketapahtuman sattumisvuodelta ja sitä edeltäneeltä kalenterivuodelta maksettu ansioon suhteutettu päiväraha ei kuitenkaan tuota oikeutta työttömyysoikeuteen.

Työttömyysoikeus lasketaan kertomalla eläkkeen määrä työttömyyskuukausien lukumäärällä ja jakamalla tulo luvulla, joka saadaan vähentämällä työttömyyskuukausien lukumäärä siihen aikaan sisältyvien täysien kuukausien

lukumäärästä, joka on kulunut siitä, kun työntekijä täytti 23 vuotta, kuitenkin aikaisintaan 1 päivästä heinäkuuta 1962 siihen, kun hän saavutti 65 vuoden iän. Työttömyyskuukaudet määrätään täysinä kuukausina niiden päivien yhteenlasketun lukumäärän perusteella, joilta työntekijä on saanut 1 momentin mukaan työttömyysoikeuttavaa ansioon suhteutettua päivärahaa, ja lukemalla kuukauteen 22 päivää.

Työttömyysturvain 18 §:ssä tarkoitettua lyhennettyä työpäivää tekevän ja saman lain 19 §:ssä tarkoitettua osa-aikatyötä vastaan otaneen työntekijän työttömyyspäivien lukumääränä käytetään saatuja päivärahajoja vastaavien täysien päivärahajen lukumäärää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1989.

Tämän lain 12 §:n säännöksiä sairausvakuutuslain mukaisten päivärahapäivien sekä niitä vastaavien muun lain mukaisten korvauspäivien huomioon ottamisesta 360 päivän aikaa laskettaessa sovelletaan määrättäessä eläkettä, jonka perustana oleva eläketapahtuma on sattunut lain voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 29 päivänä joulukuuta 1988

Tasavallan Presidentti

Ministeri